OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM.

Rok II. Warszawa, grudzień 1926 roku. № 8.

NIŻSZY FUNKCJONARJUSZ PAŃSTWOWY

Redakcja i Administracja: Warszawa, Nowy-Świat 67.

PRENUMERATA KWARTALNIE — 1 Zł. 50 gr.
KONTO CZEKOWE P. K. O. 67-19.

Cena pojedyńczego n-ru 50 groszy.

OD REDAKCJI.

Z okazji zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia, zasyłamy Członkom Związku N. F. P. Rzp., oraz Czytelnikom i Przyjaciołom naszym życzenia wszystkiego najlepszego.

Do p. p. Ministrów i Sfer rządzących, którym również życzymy z tej okazji, wszystkiego najlepszego, zwracamy się z prośbą, ażeby w dniu wigilijnym, gdy w gronie swych rodzin zasiądą do suto zastawionych stołów, uprzytomnili sobie, jak ten wieczór wigilijny może wyglądać w domach podległych im niższych pracowników państwowych, pominiętych przy rozdziale remuneracji, skoro przypada on na ośm dni „przed pierwszem".

1927 ROK.

Co życzyć komu?
Bezdomnym, własnego domu —
Pracownikom lepszej doli —
Oprócz chleba — trochę soli.
A głównie, aby bez racji
Nie brali remuneracji
Ci, co z protekcji całą górą
Co się tuczą synekurą.
Każdy niech spieszy
Do swych pieleszy,
Gdyż we właściwym siadłszy urzędzie
Bąków już strzelać nie będzie,
Bo prawda głosi niezbita
Ty szewcze pilnuj kopyta!

. . . .

Ten rok co minął,
Zapóźno zginął!
Kpił z ludzkiej nędzy,
Skąpił pieniędzy,
Leżących kopał,
Podrożył opał,
Pełno znachorów,
Z mianem doktorów,
Jak chrząszczy w Maju,
Spędził do kraju!
Każdy z nich urząd rentowny niańczy,
A zna się na nim,
Może to bają,
Lecz powiadają,
Jak hipopotam na pomarańczy!

. . . .

O! Roku Nowy!
Strzeż swojej głowy,
Strzeż swoich kości,
Bo naród pości,
Bez butów chodzi,
Starzy i młodzi,
Głodni wybladli
W nędzę popadli
Nie bierz przykładu od poprzednika!
Jesteś przy głosie,
Pomnij o losie,
Biednego pracownika!

. . . .

O Bracia mili
Coście przebyli
Gehennę ową —
Z pensją głodową;
Zgodnie a społem
Bo z czystem czołem,
W urzędzie, poczcie czy na kolei —
Nigdy nie traćcie nadziei,
Bo mimo burz i zamieci —
I dla nas słonko zaświeci!

PRACOWNIK PAŃSTWOWY.

Kto do Kasy Związku wpłaca jednego złotego miesięcznie tego rodzina otrzymuje w nieszczęściu 200 złotych.

Pieniądze do Związku należy posyłać czekami Pocztowej Kasy Oszczędności, które dołączamy do każdego numeru gazety. Numer Konta Związku 6.719.

ZJAZD

Niższych Funkcjonarjuszy państwowych województw: lwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego odbędzie się we Lwowie, w dniach 8 i 9 stycznia 1927 r.

PROGRAM ZJAZDU.

Sobota 8 stycznia 1927. Plenarne zebranie Delegatów i członków Związku N. F. P. z porządkiem dziennym:

I) Referat o ekonomicznem i państwowem położeniu niższych funkcjonarjuszy państwowych.

II) Dyskusja i uchwalenie rezolucji.

Niedziela 9 stycznia 1927 r. O godzinie 9 rano msza święta w Kościele O. O. Bernardynów.

O godzinie 10 rano Walne Zgromadzenie Członków Związku Niższych Funkcjonarjuszy Państw. Rzeczypospolitej Polskiej. Porządek dzienny Walnego Zgromadzenia, bilans Związku za rok 1926, i miejsce obrad Zjazdu będą osobnemi zawiadomieniami podane do wiadomości członków.

Wzywa się Grupy należące do Polskiego Związku Niższych Funkcj. Państw. we Lwowie, do wysłania delegatów na Zjazd. Punkt zborny dla delegatów, w lokalu Związku Lwów ul. Lindego l. 9.

INTERPELACJA

posła Juljana SMULIKOWSKIEGO i tow. do Pana Ministra Spraw Wewnętrznych

w sprawie nieuzasadnionej konfiskaty № 5 pisma „NIŻSZY FUNKCJONARJUSZ PAŃSTWOWY", wychodzącego w Warszawie.

W № 5, listopadowym, pisma „Niższy funkcjonarjusz państwowy", organie związku tychże funkcjonarjuszy, wychodzącym w Warszawie, skonfiskował Komisarz Rządu następujące trzy artykuły:

*

Artykuły te w niczem nie uzasadniają konfiskaty. Treść ich zaczerpnięta jest z niedoli niższych funkcjonarjuszy państwowych, których los bodaj najciężej dotknął, gdyż — mając najniższe uposażenie — najdotkliwiej odczuwają owo skurczenie się płac w porównaniu ze wzrostem drożyzny.

Nic też dziwnego, że artykuły ich pisma zawodowego, są pełne goryczy i żalu; zresztą, wysuwają one te same żądania, których spełnienia domaga się dziś cały świat pracowniczy Polski.

Nałożeniem represji na prasę zawodową bynajmniej nie zaspokoi się głodu tysięcy rodzin, a podobnie lekkomyślne konfiskaty, niesłychanie zaostrzają stosunki. Wiadomość o „galowych mundurach", omawiała niemal cała prasa, a sprawa wypłacania w niektórych urzędach wysokich remuneracji, dziwnie nieproporcjonalnych do przeciętnych płac urzędniczych, jest — niestety — faktem.

Podpisani zapytują Pana Ministra, czem uzasadni fakt skonfiskowania artykułów, występujących w obronie bytu niższych funkcjonarjuszy państwowych i czy gotów jest Pan Minister przestrzec na przyszłość podwładne sobie organa przed podobnie lekkomyślnemi zarządzeniami?

Warszawa, dnia 14 grudnia 1926 r.

Podpisali: *J. Kwapiński, J. Smulikowski, A. Pragier, Daszyński, Z. Piotrowski, R. Jaworowski, A. Pączek, A. Hausner, M. Malinowski, B. Ziemięcki, Śledziński, Adamek, Dzięgielewski, K. Pużak, Cupiał, Wolicki.*

Co inni piszą o niedoli pracowników państwowych.

Kolejarz (Z. Z. P.) w numerze grudniowym w artykule p. t. „Rząd i podwyżka uposażeń pracowników państwowych" pisze:

„Sprawa podwyższenia uposażeń pracownikom państwowym w dalszym ciągu nie znajduje zrozumienia w łonie rządu.

Rząd zdecydował się jedynie przyznać 10-procentową podwyżkę i sumy, potrzebne na ten cel wstawił do budżetu na I kwartał. — Pozatem nie uczyniono nic, coby choć w drobnej części ulżyło nędzy pracowników. Cały wysiłek rządu poszedł w kierunku utrzymania równowagi w budżecie państwa, przelewając ciężar tej równowagi na barki pracownicze.

Rzecz oczywista, że stan ten na dłuższą metę utrzymany być nie może.

Słyszeliśmy wprawdzie przy każdej sposobności, że rząd zamierza podjąć decydujące kroki, aby doprowadzić do obniżenia kosztów utrzymania. Natomiast, mimo zapowiedzi rządu, wszystkie zarządzenia przyczyniły się raczej do wzrostu drożyzny, aniżeli do jej zmniejszenia.

Rząd asygnował znaczne sumy na popieranie eksportu zboża, zamiast na poparcie akcji zaopatrzenia miast w tanie zboże, czem wybitnie przyczynił się do wzrostu cen chleba.

Wobec żądań pracowników okazał rząd silną rękę, a brutalnie bezwzględne oświadczenia wicepremjera Bartla wobec delegacji pracowników państwowych z województw zachodnich wywołały zdumienie.

Żądanie pracowników państwowych przywrócenia ruchomej mnożnej, której wysokość będzie dostosowana do wskaźnika drożyźnianego, nie zawiera żadnego niebezpieczeństwa ani dla Skarbu Państwa, ani dla równowagi budżetowej. Jeśli bowiem rząd posiada środki do powstrzymania dalszego wzrostu drożyzny, to nie powinien obawiać się uruchomienia mnożnej, gdyż nie będzie potrzeby dalszego jej podnoszenia, a jeśli dzięki rozumnej polityce nastąpi spadek cen artykułów pierwszej potrzeby, to równocześnie i płace ulegną obniżeniu.

Mimo to jednak rząd w dalszym ciągu stanowczo sprzeciwia się wprowadzeniu ruchomej mnożnej, karmiąc pracowników państwowych frazesami o walce z drożyzną".

To samo pismo w artykule p. t. „Rządowa walka z drożyzną" pisze:

„W związku z ostatniemi oświadczeniami rządu, w których rząd zapowiedział walkę z drożyzną, czytamy w „Głosie Codziennym" z dnia 14 grudnia b. r. następujące uwagi:

A tymczasem drożyzna nie jest taką sprawą, aby o niej wolno było siedem miesięcy medytować, gadać, konferować, bezradnie rezonować i zbywać zapowiedziami. Rząd powinien wiedzieć, że to jest zagadnienie, które miljony ludzi serdecznie boli i przygniata, że to jest czynnik, który przemawia silniej, niż sejmowa nieufność, że to jest agitator, który równocześnie robi robotę i za komunistów, i za monarchistów, i za faszystów i t. d.

Od zbiorów tegorocznych wskaźnik utrzymania, to uczone cygaństwo naszych dni, wzrósł o 10 proc. Od ub. roku, gdy płace zostały ustabilizowane, drożyzna skoczyła teoretycznie o 35 proc., a w budżetach nędzarzy, żyjących kartoflami, o 200 proc.

Ludzie żyją w nędzy!...

*

Byliśmy w tych dniach świadkami dyskusji w zgromadzeniu robotniczem. Szkoda, że członkowie rządu nie słyszą, niestety, co mówi dzisiaj robotnik polski.

Robotnik dzisiaj cierpi dosłowną nędzę. Nędzarzem jest kolejarz, pocztowiec i woźny.

I na nędzy mas pracujących opiera się dziś wszystko: i stabilizacja waluty, i równowaga budżetu, i ruch fabryk oraz kopalń, i nasz eksport. Wszystko to wygląda jako — tako dlatego tylko, że masy pracujące głodują: nędza ludzka leży w fundamentach Polski dzisiejszej.

*

Masy społeczne oczekują od rządu nie zapowiedzi, nie deklaracji, jeno czynów. Nie stoi rządowi na drodze żadna przeszkoda: sejm politycznie leży w gruzach, partje odeszły w kąt, obecność p. Wierzbickiego w Prezydjum Rady Ministrów gwarantuje chyba, że nie będzie sabotażu. Co rząd chciał — wszystko otrzymał.

Ale teraz masy żądają czynów. Upłynęło dziś pełne siedem miesięcy od zwycięstw majowych. To jest szmat czasu; a gdzie są wyniki? Gdzie bodajby wstęp do jakichś wyników?

Żony i matki robotnicze płacą po 18 zł. za centnar kartofli. 3 razy drożej niż rok temu, niż przed „sanacją". A rząd robi ukłony w stronę rolników; rządowi „ekonomiści" rezonują o wyrównywani się cen z postępem światowym.

Wystąpienie Zarządu Głównego do Rządu i Sejmu w sprawach uposażeniowych.

Do Prezydjum Rady Ministrów udała się delegacja Wydziału Wykonawczego, aby zasięgnąć informacji, dotyczących ustalenia niższych funkcjonarjuszy państwowych, zaszeregowania do grup płac, podwyższenia poborów w niższych grupach uposażeniowych, uruchomienia dodatku mieszkaniowego, i spraw dotyczących zaopatrzenia emerytalnego. Delegaci zwrócili uwagę na konieczność przeprowadzenia stabilizacji niższych pracowników państwowych, którzy posiadają wymagane ku temu warunki.

W Rządzie dotychczas mówiło się dotąd tylko o ustaleniu urzędników, pozostawiając na uboczu szerokie rzesze niższych pracowników. Podniesiono sprawę zaszeregowania do grup płac niższych funkcjonarjuszy, którym, przy otrzymaniu wyższej grupy, odbiera się posiadany w poprzedniej grupie szczebel, wskutek czego nie odnoszą oni przy awansie żadnej realnej korzyści, lecz, przeciwnie, wielu z nich otrzymało po kilkadziesiąt złotych mniej przy tym osobliwym awansie.

Artykuł 9 ustawy emerytalnej jest w stosunku do pracowników niższych, którzy utracili zdrowie w służbie państwowej, interpretowany w ten sposób, że nie dolicza się im zupełnie lat za utratę zdrowia. Ludzie ci, odchodząc ze służby państwowej kalekami, skazani są na powolne konanie z głodu.

Na powyższe wywody otrzymali delegaci następujące wyjaśnienie:

Stabilizacja niższych funkcjonarjuszy państwowych rozpocznie się z początkiem 1927 r., ustaleni zostaną ci, którzy posiadają już obecnie etaty i wymagane kwalifikacje. O przemianowaniu pracowników etatowych na kontraktowych, nie ma mowy i takie wypadki na przyszłość miejsca już mieć nie będą.

Zmniejszenie płacy przy otrzymaniu wyższej grupy uposażeniowej, mogło mieć miejsce jedynie przy mylnej interpretacji odnośnego rozporządzenia. Projektowana nowela do ustawy, wprowadzi pewne zmiany na korzyść pracowników państwowych, przechodzących do wyższych grup płac, będą oni w przyszłości mieli realną korzyść z osiągnięcia wyższej grupy przez zwiększenie poborów służbowych. Sprawa zabezpieczenia emerytalnego pracowników kontraktowych nie jest obecnie przez Rząd rozważana.

Projektowana nowela do ustawy emerytalnej, w niczem nie pogorszy obecnego połżenia emerytów, przeniesionych w stan spoczynku, z powodu utraty zdrowia w czasie pełnienia służby. Pokrzywdzieni przez niezaliczenie im lat za utratę zdolności do zarobkowania, mają możność w drodze rekursy dochodzić swych praw. Rząd stoi na stanowisku ścisłego przestrzegania ustawy.

W ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Deputacja Wydziału Wykonawczego złożyła memorjał w sprawie zaszeregowania do grup płac niższych funkcjonarjuszy szkolnictwa na zasadach, ustalonych w rozp. Rady Ministrów z dnia 4 listopada 1925 r. Memorjał złożono Panu Ministrowi Oświaty oraz Panu Naczelnikowi Departamentu Szkół Wyższych i Panu Dyrektorowi Departamentu Szkół Średnich. Przy tej okazji delegaci ustnie przedstawili pokrzywdzenie niższych funkcjonarjuszy szkolnictwa, którzy nie mogą się doczekać sprawiedliwego zaszeregowania i których pod względem umundurowania traktuje się wyjątkowo gorzej od innych dykasterji. Przedstawiciele Ministerstwa, do których się w tych sprawach zwrócono, oświadczyli, że zaszeregowanie będzie w najbliższem czasie przeprowadzone, zgodnie z treścią rozporządzenia Rady Ministrów, i w ten sposób, aby ci, których to dotyczy, nie ponieśli żadnej straty z powodu opóźnienia terminu.

Każdy troskliwy mąż i ojciec zabezpiecza się na wypadek śmierci! wpisując się do Związku.

Kredyty na ubrania chwilowe zostały przekazane Kuratorjum Szkolnym, między innemi, także Kuratorjum lwowskie i krakowskie otrzymało pewne kwoty na ten cel. Ministerstwo uznając konieczność dostarczenia ubrań służbowych dla niższych etatowych funkcjonarjuszy szkolnictwa; dołoży wielkich starań, aby w roku przyszłym można było dostarczyć wszystkim etatowym pracownikom szkół, należne ubrania służbowe.

O zaszeregowanie do grup płac niższych funkcjonarjuszy szkół wyższych, średnich, zawodowych i seminarjów nauczycielskich. W tej sprawie wystosowaliśmy do Ministerstwa W. R. i O. P. następujące pismo.

Związek Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie.

№ 526/26.

Do Ministerstwa Wyznań Religijnych i O. P.

W a r s z a w a.

Z dniem 1 stycznia 1926 r. weszło w życie Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 listopada 1925 r., Dz. U. Rz. P. Nr. 118, poz. 847, o zaliczeniu poszczególnych grup funkcjonarjuszów państwowych do kategorji funkcjonarjuszów niższych i zaliczenia ich do grup uposażenia.

Zgodnie z treścią tego rozporządzenia, niżsi funkcjonarjusze mieli być zaszeregowani wedle lat służby do grup płac z ważnością od 1 stycznia r. b. Dotychczas wszystkie Władze i Urzędy przeprowadziły zaszeregowanie z ważnością wstecz, t. j. od 1/I. 1926 r., jedynie Zakłady Naukowe Wyższe, Szkoły Średnie i Zawodowe, na obszarze Wschodniej i Zachodniej Małopolski, nie wykonały rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 listopada 1925 r.

Na wystąpienia Związku w tej sprawie odpowiadają tamtejsze władze, że *sprawa zaszeregowania niższych funkcjonarjusów w resorcie szkolnictwa zalega w Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.* Mianowicie, Rektorat Uniwersytetu im. Jana Kazimierza we Lwowie, przesłał wykaz zaszeregowania niższych funkcjonarjuszów tego uniwersytetu do zatwierdzenia Ministerstwa jeszcze 5 lipca r. b., pod L. U. 3438/25/26, następnie Uniwersytet zwracał się dwukrotnie do Ministerstwa z prośbą o załatwienie sprawy zaszeregowania, raz 27 września, a ostatnio 9 listopada b. r. Rektorat Akademji Medycyny Weterynaryjnej i Oświecenia Publicznego przesłał wnioski w sprawie zaszeregowania: pierwszy 18 lutego 1926 r., L. 216/26, drugi 12 czerwca 1926 r., L. 692/26. Również Rektoraty: Politechniki Lwowskiej jak i Wyższych Zakładów Naukowych w Krakowie, do dnia dzisiejszego nie przeprowadziły zaszeregowania niższych funkcjonarjuszów dla braku zezwolenia ze strony Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Niżsi funkcjonarjusze szkół państwowych w Małopolsce posiadali przed wejściem w życie ustawy uposażeniowej z dnia 13 lipca 1920 r., stopnie płacy, równające się obecnej XII, XI i X grupie uposażenia. Na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r., odebrano niższym funkcjonarjuszom w Małopolsce, nabyte latami służby stopnie płac, zaszeregowując ich do niższych stopni płac, przeważnie o 2 do 5 stopni wstecz, jakkolwiek innym kategorjom (urzędnikom) pozostawiono te stopnie, jakie w dniu wejścia w życie pierwszej polskiej ustawy uposażeniowej posiadali.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 listopada 1925 r., Dz. U. Nr. 118, poz. 847, niecałkowicie, ale bodaj częściowo miało wynagrodzić niższym funkcjonarjuszom tą niezawinioną krzywdę, jakiej oni doznali przy zaszeregowaniu w 1920 roku.

Ostatni ustęp art. 4, powyższego rozporządzenia, ułatwia zastosowanie art. 5-go i art. 9, odnośnie do zaszeregowania niższych funkcjonarjuszów państwowych.

Powołując się na treść niniejszego pisma, upraszamy:

1) Wysokie Ministerstwo raczy zatwierdzić wnioski, przedłożone przez Rektoraty Wyższych Uczelni i Kuratorja szkolne w Małopolsce o zaszeregowaniu niższych funkcjonarjuszów szkolnictwa do ich grup uposażenia, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 4 listopada 1925 r., Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 847, z ważnością od 1 stycznia 1926 r. wstecz.

Warszawa, w listopadzie 1926 r.

Sekretarz (podpis). Prezes (podpis).

W sprawie ubrań służbowych dla niższych funkcjonarjuszów szkół średnich.

W powyższej sprawie zwróciliśmy się do M. W. R. i O. P. z następującem pismem:

Związek Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie.

L. 527/26.

Do Pana Dyrektora Departamentu Szkół Średnich Ministerstwa Wyznań Religijnych i O. P.

W a r s z a w a.

Związek Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych Rzeczypospolitej Polskiej, zwraca się do Pana Dyrektora z uprzejmą prośbą o łaskawe zarządzenie wydania ubrań służbowych za rok 1926 dla woźnych przy *Kuratorjach szkolnych, gimnazjach państwowych* oraz seminarjach nauczycielskich. Ustawa uposażeniowa przyznaje etatowym niższym funkcjonarjuszom, jako część ich uposażenia, ubrania służbowe za zwrotem 25% kosztów. Niżsi funkcjonarjusze szkolnictwa jednak są wyjątkowo w stosunku do innych dykasteryj najbardziej upośledzeni.

W roku 1925, tylko pewne Kuratorja dostarczyły ubrania służbowe lub wypłaciły ekwiwalent jedynie zaledwie dla 35% uprawnionych. W roku bieżącym nawet i taka ilość uprawnionych do otrzymania ubrań służbowych, takowych nie otrzymała. Wskutek takiego stanu rzeczy, położenie materjalne niższych funkcjonarjuszów szkolnictwa jest nader ciężkie, gdyż znajdują się oni wśród ciężkiej zimy bez należytej odzieży, nie są bowiem w możności ze swych skromnych poborów nabyć potrzebnych ubrań. Z uwagi na charakter służby niższych funkcjonarjuszów szkolnictwa, którzy mają bezpośrednią styczność z uczniami i publicznością, pożądanem jest, aby w czasie pełnienia obowiązków służbowych nosili oni odzież nie pokrytą łatami, gdyż obecny stan odzieży tych funkcjonarjuszów, wyglądem swem budzi wprost odrazę i politowanie. Dla stwierdzenia prawdziwości powyższego twierdzenia, przytaczamy faktyczny obecny stan rzeczy: w Okręgu Kuratorjum Krakowskiego, stali funkcjonarjusze w roku 1924, otrzymali na zakupno ubrań służbowych, które winny się składać: ze spodni, bluzy, czapki i płaszcza, po 50 złotych. W roku 1925 nie otrzymali ani ubrań, ani ekwiwalentu. W roku 1926 jedynie starsi tercjanie otrzymali znowu ekwiwalent na zakupno ubrań służbowych

po 50 złp. Kuratorjum Okręgu Szkolnego Lwowskiego w roku 1925 na ubrania dla przeszło 200 stałych funkcjonarjuszów otrzymało z Ministerstwa kwotę 6.840 złp., z której zakupiło umundurowania dla 75 funkcjonarjuszów, — reszta nie otrzymała nic. W roku 1926, do dnia 15 listopada, otrzymało Kuratorjum Lwowskie ogółem kwotę 1.525 złp., która może starczyć na zakupno umundurowania dla 15 osób. Podobny stan istnieje również w innych Kuratorjach Szkolnych na obszarze Rzeczypospolitej, a między temi także w Warszawskiem Kuratorjum Szkolnem.

Wyrażając ufność, że Pan Dyrektor zechce łaskawie uznać słuszność naszego postulatu, prosimy o wydanie potrzebnych zarządzeń, mających na celu dostarczenie ubrań służbowych, w możliwie jak najrychlejszym czasie i zawiadomienie nas o powziętej decyzji.

Warszawa, w listopadzie 1926 r.

Sekretarz (podpis). Prezes (podpis).

Delegacja Bloku niższych pracowników państwowych w Sejmie.

Z okazji uchwalenia przez Sejm prowizorjum budżetowego na pierwszy kwartał 1927 roku. Prezydjum Bloku opracowało memorjał, który delegacja nasza wręczyła klubom poselskim. W czasie dłuższej konferencji z Posłami: Rymarem, Manaczyńskim, Popielem, Gdykiem, Niskim i Mączyńskim delegaci podkreślili z naciskiem fakt, że ostateczna nędza jaka panuje wśród pracowników państwowych pobierających uposażenie od XVI do XI grupy, skłoniła Zarządy Związków zastępujące interesa tych rzesz do samodzielnego wystąpienia wobec Sejmu i Rządu. Pracownicy niżsi domagają się od Sejmu, aby wziął ich w obronę przed zupełną zagładą. Rozpiętość płac w grupach jest rażąco nierównomierna. Do wysokich płac dodaje się procenta tej samej wysokości co do płac głodowych. Nadto wyższym grupom uposażeniowym przyznaje się niemal stale dodatki za kierownictwo, gorliwą pracę, i różnego rodzaju zapomogi, przy udzielaniu pomocy w tej formie omija stale niższych funkcjonarjuszy, co wywołuje słuszny żal i rozgoryczenie.

Sprawy poprawy bytu niższych pracowników państwowych nie mogą Koła poselskie traktować na równi z uposażeniem od VII grupy w górę.

Argument o konieczności utrzymania równowagi budżetowej mogą zrozumieć ci, którym pobory starczą na przyzwoite utrzymanie, nie zrozumią jednak nigdy szerokie masy wygłodniałych pracowników państwowych tego by kosztem ich nędzy i głodu robiono oszczędności. Na godziwą zapłatę za ciężką pracę pieniądze znaleść się muszą.

Poseł Rymar przewodniczący Komisji budżetowej na przedstawione przez delegacje postulaty niższych pracowników państwowych oznajmił, że przedłożenie rządowe, uwzględniające 10% podwyżkę płac na pierwszy kwartał 1927 r. nie wskazuje źródeł dochodu z którychby ta podwyżka miała być pokryta. Sejm nie jest powołany do wskazywania i uchwalania podwyżek, których pokrycia Rząd nie wskazał. Sejm nie może z własnej inicjatywy podnosić podatków. Bez wskazania przez Rząd źródeł pokrycia wzmożonych wydatków, trudno jest mówić o podwyżce poborów. Otrzymany memorjał, złożony na jego ręce, a wystosowany do wszystkich członków Komisji budżetowej przyrzekł podać do wiadomości tychże członków.

Poseł Gdyk wicemarszałek Sejmu oświadczył w imieniu własnem i klubu Ch. D., że uznaje konieczność podwyższenia wydatniejszego poborów w niższych grupach uposażeniowych i przyrzekł postawić w tym kierunku odpowiednie wnioski na Komisji budżetowej. Prezes Klubu Narodowej Partji Robotniczej, poseł Popiel zapewnił delegatów o całkowitem poparciu przedłożonych postulatów przez klub N. P. R. Takie same oświadczenia złożył klub posłów socjalistycznych.

Z rozmowy z przedstawicielami stronnictw delegacja stwierdziła, że postulaty niższych pracowników państwowych tylko wówczas mogą znaleść zrozumienie w Sejmie, jeżeli będą oddzielnie przedkładane i uzasadnione cyfrowo.

Do P. T. Posłów Członków Sejmowej Komisji Budżetowej.

Blok Związku niższych funkcjonarjuszy i pracowników pocztowych, jako zawodowa reprezentacja najliczniejszej rzeszy pracowników państwowych, ma zaszczyt złożyć P. P. Posłom minimalne żądania, streszczające się w następujących punktach:

1) podwyższenie poborów w grupach płac od XVI do XI włącznie, do wysokości, odpowiadającej minimum egzystencji i rzeczywistym kosztom utrzymania;

2) wypłaty przed upływem b. r. jednorazowej zapomogi niższym pracownikom państwowym, emerytom, wdowom i sierotom tytułem zwrotu należnej części uposażenia od 1/I do 30/XII 1926 r. z powodu unieruchomienia mnożnej i wstrzymania podwyżek na opłatę komornego;

3) uruchomienie mnożnej od 1/I 1927 r., stosownie do obliczeń Komisji Statystycznej, a to aż do czasu nowelizacji ustawy uposażeniowej;

4) podwyższenia dodatku mieszkaniowego od 1/I 1927 r. do wysokości faktycznie opłacanego komornego i wypłaty tego dodatku mieszkaniowego dla nieetatowych niższych pracowników państwowych;

5) przekazania kwot, przeznaczonych na renumeracje i t. zw. zapomogi za gorliwą pracę wyższym urzędnikom, pobierającym płace od VII do II grupy, na poprawę bytu najniższych pracowników państwowych, emerytów, wdów i sierot, którzy przy obecnych płacach mrą z głodu i zimna.

Podpisane Związki Niższych Pracowników Państwowych przygotowane są na to, że z uwagi na równowagę budżetu, nie otrzymają już obecnie takiego uposażenia, któreby umożliwiło im odpowiednią egzystencję, muszą jednak podkreślić, że bezwzględnie koniecznem jest przyznanie na razie uposażenia, zapewniającego przynajmniej minimum egzystencji nawet najniższemu pracownikowi. Uposażenie to winno wzrastać w miarę wzrostu drożyzny.

Zwracamy się do P. P. Posłów o obronę ginących z głodu szerokich rzesz niższych pracowników państwowych, których głodowe płace dotychczasowe były rozpatrywane przez Rząd i Ciała Ustawodawcze narówni z płacami o wysokości poborów ministerjalnych.

Dając wyraz przekonaniu, że Wysoki Sejm i Senat raczą powyższe postulaty bezstronnie rozpatrzeć i z punktu widzenia interesów Państwa uwzględnić, podpisane Związki pozwalają sobie zauważyć, że rozgoryczenie a raczej beznadziejna rozpacz wśród niższych pracowników państwowych, wywołana nędzą i głodem rodzin pracowniczych, jest wielka.

Zatem, uregulowanie płac niższych pracowników państwowych leży nie tylko w interesie tych mas, lecz co najmniej w równej mierze w dobrze zrozumianym interesie Państwa i Społeczeństwa.

Dla uzasadnienia niniejszego memorjału, pozwalamy sobie załączyć zestawienie obecnie pobieranych płac oraz wysokość 10% dodatku. Za podstawę obliczenia przyjęto płace niższych pracowników państwowych, których rodzina składa się z 4 osób, będących na wyłącznem utrzymaniu niższego pracownika państwowego.

Płace niższych pracowników państwowych (samotnych) wraz z dodatkiem regulacyjnym:

W silnych i karnych organizacjach zawodowych leży Wasza i rodzin Waszych przyszłość.

Grupa	Ilość punktów	Mnożna	Złotych	10% dodatku
XVI	190	43	81.70	8.17
XV	210	43	90.30	9.03
XIV	230	43	103.20	10.32
XIII	270	43	129.—	12 90
XI	330	43	141.90	14.19

Płace niższych pracowników państwowych (mających na utrzymaniu żonę i 2 dzieci, uczęszczających do szkół) wraz z dodatkiem regulacyjnym i ekonomicznym:

Grupa	Ilość punktów	Mnożna	Złotych	10%
XVI	322	43	138.46	13.84
XV	342	43	147.06	14.70
XIV	372	43	159.96	15.99
XIII	402	43	172.86	17.28
XII	432	43	187.76	18.77
XI	462	43	198.66	19.86

Pracownicy nieetatowi bez względu na stan rodzinny pobierają od 66 do 90 złotych miesięcznie, bez dodatku mieszkaniowego.

U w a g a: Niżsi funkcjonarjusze w resorcie Ministerstw: Skarbu, Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa i Robót Publicznych pobierają płace XVI, XV i XIV grupy.

Grupę płacy XIII osiągają dopiero po 20-letniej nieprzerwanej służbie państwowej.

Warszawa, dnia 11 grudnia 1926 r.

Związek Niższych Funkcjonarjuszy Państwowych Rzpl. Polskiej w Warszawie.

Związek Niższych Pracowników Poczt, Telegrafów i Telefonów Rzpl. Polskiej.

Życie Związkowe.

Brzozów dnia 9.XII b. r. odbyło się zebranie niższych funkcjonarjuszy państw. O znaczeniu i celach organizacji mówił kolega Jan Kędlarski, wyjaśniając korzyści płynące z należenia do Centralnej Organizacji. Niżsi pracownicy państwowi tylko w silnem i solidarnem Związku mogą zdobyć sobie lepszą przyszłość. Zebrani wyrazili uznanie Zarządowi Głównemu, że doprowadził do Zjednoczenia Związków niższych Funkcjonarjuszy, do wspólnej pracy. Po zebraniu zgłosiło przystąpienie do Związku kilku kolegów.

Łódź. W Łodzi odbyło się nadzwyczajne zebranie Niższych Funkcj. Państw. Koła Łódzkiego pod przewodnictwem kolegi Woźniakowskiego, który powołał na asesorów kolegę Szymczaka z Łaski i kolegę Wdowiaka z Pabjanic, sekretarzował kol. Sobieraj. Po odczytaniu i przyjęciu protokółu z poprzedniego zebrania kolega Brzeziński wygłosił referat „Czem jest Organizacja". Mówca w treściwym przemówieniu objaśnił rozwój organizacji. Znaczenie Związków w pracy nad zdobyciem praw obywatelskich dla niższych pracowników państwowych i uzyskania należnego uposażenia oraz zabezpieczenia emerytalnego na wypadek kalectwa lub starości.

W społeczeństwie dzisiejszem tylko te warstwy ludności mogą mieć posłuch u Władz, które są silnie zorganizowane. Mówiąc o doraźnych korzyściach w należeniu do Związku wspomniał o istniejącej bibljotece, kasie zapomogowej i pogrzebowej przy Kole Łodzkim. Delegat Zarządu Głównego kolega Pindras uzupełniając referat zaznaczył, że tylko ci nie należą do Związku, którzy nie mają zrozumienia dla znaczenia organizacji, i żałują złotówki na obronę swych praw i zabezpieczenia swej rodziny. Mówiąc o działalności Głównego Zarządu podkreślił, że Zarząd Główny wykorzystuje każdą sposobność gdy chodzi o obronę interesów niższych funkc. państw.: Jeżeli nie mamy takich poborów, jakie się należą za naszą pracę i jeśli nasze prawa nie są ustalone, to jest to winą przedewszystkiem tych, którzy stoją po za organizacją na nich ciąży moralna odpowiedzialność za upośledzenie całego ogółu niższych pracowników. Delegat apeluje do zebranych aby dołożyli starań ku zbudowaniu silnej organizacji. Władze rządowe i Sejm liczą się tylko z wielkiemi i karnemi Związkami.

Następnie kolega Pindras udzielił wyjaśnień na zapytania o rożnych kwestjach dotyczących organizacji.

Kol. Brzeziński zdał sprawozdanie z czynności Zarządu Koła Łódzkiego. Koło posiada bibljotekę liczącą 400 tomów założono kasę pogrzebową przy Kole, największą troską otoczono Kasę samopomocy, udziały członków wynoszą 9.753 zł. 98 gr. Od 1.I do 1.IX.1926 udzielono pożyczek na ogólną sumę 15.054 zł. 95 gr. Do miejscowej Kasy pogrzebowej należy 50 członków, fundusz zapasowy tej Kasy wynosi 750 złotych. Wartość ruchomości Koła oceniona jest na 2.150 zł. Uchwalone wnioski. I) Członkowie Koła Łódzkiego płacą miesięcznie do Związku 1.50 gr., 1 zł. dla Zarządu Głównego, 50 gr. na rzecz Koła miejscowego. II) Nadzwyczajne zebranie oceniając działalność Zarządu Głównego w Warszawie wyraża temu Zarządowi najszczersze uznanie za jego pracę nad poprawą bytu Niższych Funkcj. Państw.

III) Nadzwyczajne Zebranie wzywa Zarząd Główny do energicznego wystąpienia w sprawach: a) stabilizacji, b) 8 godzinnego dnia pracy, c) bezpłatnego umundurowania, d) bezpłatnego leczenia, e) zniesienia artykułu 116 f.), uruchomienia mnożnej. Wnioski przyjęto jednogłośnie. Po przemowieniu kolegów Adamaka, Jóżwiaka i Sobieraja, przewodniczący podziękował zebranym za udział i zamknął zebranie.

Sprawozdanie z odbytego w Toruniu zebrania członków tamtejszego Koła.

Dnia 28 listopada r. b. odbyło się Walne Zebranie Koła toruńskiego przy udziale wszystkich członków i osób organizacją zainteresowanych.

Zebranie zagaił przewodniczący prezes kol. Gumowski i zaprosił do prezydjum na przewodniczącego kolegę Muchę z Warszawy. Kolega Gumowski powitał prezesa, kol. Muchę, poczem zdał sprawozdanie z działalności Koła. Kolega prezes Mucha w obszernem przemówieniu zdał szczegółowe sprawozdanie z działalności Zarządu Głównego, oraz nawoływał członków do energicznej agitacji wśród kolegów niezorganizowanych za wstępowaniem w szeregi Związku. Kolega Skarbnik, oraz Komisja Rewizyjna zdali swoje sprawozdania za okres ubiegły, z których wynika, iż Koło w Toruniu dobrze się rozwija i członkowie toruńscy rozumieją dobrze znaczenie organizacji. Kolega prezes Gumowski zgłosił swoją dymisję dziękując zebranym za dotychczasowe zaufanie. Za pracę dla dobra organizacji zebrani nagrodzili ustępującego kolegę prezesa burzą oklasków. Nowym prezesem obrano kolegę Poprawskiego zostawiając stary Zarząd w dotychczasowym składzie.

Protokół Ogólnego zebrania Niż. Funkcj. Państwowych Rzeczypospolitej Polskiej przy szpitalu w Tworkach z dn. 12.XII 1926 roku.

Porządek dzienny:

Wybór nowego Zarządu na miejsce ustępującego.

Zebranie rozpoczęło się o godz. 8 wiecz. przy licznym udziale członków oraz zapraszanych gości.

Zebranie zagaił prezes ustępującego Zarządu kol. Cieminski na przewodniczącego zaproszono prezesa centrali Zw. Niż. Funkc. Państw. Rzeczypospolitej Polskiej, kol. Muchę na sekretarza zaś kol. Piotrkiewicza.

Na wstępie przewodniczący zebrania zdał sprawozdanie ze starań jakie centrala poczyniła wraz z blokiem pocztowców i kolejarzy na terenie Sejmu, celem poprawy bytu Niż. Funkcj. Państwowych oraz starań u odnośnych władz w sprawie stabilizacji i emerytury dla pracowników kontraktowych poczem przystąpiono do wyborów Zarządu.

Do Zarządu wybrano większością głosów 9 osób, a mianowicie 1) Biedrzyckiego Władysława, 2) Ciemińskiego Stefana, 3) Walertego Samorta, 4) Janczaka Franciszka, 5) Tułowieckiego Jana, 6) Mikuska Jana, 7) Srokę Augustyna, 8) Burakowską Zofję, 9) Adamiaka Józefa.

Na zakończenie przewodniczący zebrania kol. Mucha wyraził podziękowanie imieniem ogólnego zebrania ustępującemu Zarządowi za jego owocną pracę przy organizacji Koła Tworkowskiego oraz wyraził życzenie owocnej pracy nowemu Za-

rządowi. W odpowiedzi kol. Ciemiński w imieniu członków Koła Tworkowskiego wyraził podziękowanie Zarządowi Centrali Warszawskiej za pracę dla dobra Niż. funkcj. Państwowych.. Na tym zebranie zakończono.

Przewodniczący Zarządu: **Władysław Biedrzycki.**
Sekretarz: **Walenty Sarnat.**

Protokuł Posiedzenia Zarzadu Koła Zw. Niż. Funkcj. Państwowych Rzeczypospolitej Polskiej przy szpitalu w Tworkach z dn. 13.XII.1926 roku.

Porządek dzienny:

Ukonstytuowanie Zarządu.

Posiedzenie otworzył przewodniczący Zarządu Koła Związku kol. Biedrzycki Władysław przy obecności 8 członków Zarządu, a mianowicie: 1) Ciemińskiego Stefana, 2) Walentego Sarnata, 3) Janczaka Franciszka, 4) Tułowieckiego Jana, 5) Mikuska Jana, 6) Sroki Augustyna, 7) Burakowskiej Zofji, 8) Adamiaka Józefa, przyczem na zastępcę przewodniczącego wybrano Stefana Ciemińskiego, na sekretarza wybrano Walentego Sarnata, na zastępce Srokę Augustyna, na skarbnika Mikuska Jana, na zastępcę Janczaka Franciszka. Powyższy wybór został zaakceptowany jednogłośnie przez wszystkich członków Zarządu.

Na tem posiedzenie zamknięto.

Przewodniczący Zarządu: **Władysław Biedrzycki.**
Sekretarz: **Walenty Sarnat.**

Komunikaty Zarz. Gł.

Od Zarządu Głównego. Koledzy! Wpłacajcie regularnie składki członkowskie! Od regularnego wpłacania przez Was niewielkich składek, zależy byt organizacji, możność sprawnego jej działania, możność spełnienia zadań, spoczywających na Organizacji, skuteczna obrona Waszych spraw i Waszego zawodu.

Kto może być członkiem Centralnego Związku N. F. P. Członkiem Zwiazku niższych funkcj. państwowych całej Rzeczypospolitej Polskiej może i powinien być każdy niższy pracownik i pracownica, jeżeli pracuje w Urzędzie, Instytucji lub przedsiębiorstwie państwowem i pobiera płace ze Skarbu Państwa.

Ile kosztuje przystąpienie do Związku. Kto pragnie być członkiem Związku, ten płaci 2 złote wpisowego. 50 gr. na statut, a potem co miesiąc 1 złoty.

Jakie korzyści ma członek z należenia do Związku. Każdy członek organizacji, wpłacający do Kasy Związku jednego złotego na miesiąc, otrzymuje za to: co miesiąc bezpłatnie gazetę zawodową, pomoc prawną w sporach, wynikłych ze stosunku służbowego i odprawę pośmiertną w kwocie 200 złotych.

Żony członków Związku mogą należeć do Związku za opłatą 2 złote 50 gr. wpisowe i wkładka miesięczna 50 gr. Odprawa pośmiertna 200 złotych.

Do kolegów, przesyłających wkładki członkowskie. W ostatnich czasach wielu kolegów przesyła czekami pewne kwoty na rachunek wkładek członkowskich bez nadesłania wykazów, za kogo i za które miesiące pieniądze wysłano. Aby można wykontować nadesłane kwoty, musi Zarząd Główny posiadać wykaz imienny członków, za których wkładki nadesłano. Wykazy te należy listem przesyłać do Związku równocześnie z wysłaniem czeku. — Uprasza się kol. przewodniczących grup o zastosowaniu się do tego.

Listy i korespondencje. Wszelkie listy oraz korespondencje tak do Zarządu Głównego, jakoteż do Redakcji naszej gazety należy odresować: Związek Niższych Funkcjonarjuszy Państwowych w Warszawie, ul. Nowy-Świat 67.

Adresy Zarządów okręgowych w Małopolsce: Lwów, ul. Lindego l. 9. Przewodniczący kol. Józef Wesołowski, pl. Cłowy l. 1. Kasjer kolega Jan Żaliński, Uniwersytet Lwów.

Kraków. Przewodniczący kolega Klemens Łabuzek ul. Grodzka l. 64. Zakład Geograficzny U. J. Kasjer kolega Jan Niesiołowski ul. Studencka 12 (gimnazjum).

Wyrównanie zaległych wkładek. Przypomina się wszystkim członkom Związku, że członek, zalegaiący z trzema wkładkami, traci prawo do odprawy pośmiertnej, zaś zalegający z 6-ma wkładkami, przestaje być członkiem Związku. Zwraca się uwagę kol. przewodniczącym grup, aby zebrane wkładki członkowskie nadsyłali przed upływem trzech miesięcy, gdyż tylko ten członek, względnie rodzina, ma prawo do zapomogi, który według ksiąg kasowych Zarządu Związku, nie zalega z płaceniem dłużej, jak trzy miesiące. O ileby zaszedł wypadek śmierci członka, który uiścił do rąk przewodniczącego grupy wkładki miesięczne, a w księgach kasowych Zarządu Głównego nie były uwidocznione dla braku czeków lub wykazów—w takim razie rodzina zmarłego, należną odprawę, miałaby prawo żądać od przewodniczącego grupy miejscowej. — Dla uniknięcia nieporozumień należy wszelkie sprawy pieniężne załatwiać terminowo, zgodnie ze statutem. Zwraca się uwagę kolegom przewodniczącym grup, że o ile nie chcą wysyłać osobnych wykazów tam, gdzie jest tylko kilku członków, mogą na środkowym odcinku czeku, na odwrotnej stronie, wymienić nazwiska tych kolegów, za których wysyłają wkładki.

W sprawach redukcji. Z powodu zapowiadanych w dalszym ciągu redukcyj, poleca się Zarządowi Kół, aby o każdej zamierzonej lub przeprowadzonej redukcji niższych funkcjonarjuszy, natychmiast zawiadamiali Zarząd Główny, z podaniem dat i nazwisk.

Posiedzenia Wydziału wykonawczego odbywają się każdego poniedziałku po pierwszym i piętnastym miesiąca. Kolegów członków Zarządu i ich zastępców uprasza się o udział w posiedzeniach.

Na posiedzeniach Wydziału Wykonawczego winni być obecni kol.: Mucha, Wrzesiński, Mozgała, Latoszek, Nowak, Pindras, Rychałkiewicz, Dynakowski, Szabłowski, Romański i Domański.

Legitymacje członkowskie. Wysyłka legitymacji członkowskich już się rozpoczęła. Do 30 grudnia b. r. otrzymają wszyscy koledzy zamiejscowi nowe legitymacje wraz z statutem Związku.

Jak należy przesyłać pieniądze do Związku. Do Nr. 7 gazety „Niższy Funkcjonarjusz Państwowy" dołączamy czeki Pocztowej Kasy Oszczędnościowej dla przesyłki pieniędzy do Centralnego Związku niższych funkcjonarjuszy państwowych w Warszawie. Koło liczące małą ilość członków winno na środkowym odcinku czeku napisać za kogo przesyła pieniądze.

Do wiadomości Kół, należących do Okręgu Lwowskiego i Krakowskiego. Stosownie do uchwały pierwszego Zjazdu Delegatów N. F. P., niżsi funkcjonarjusze państwowi województwa lwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego, przesyłają wkładki członkowskie przez Zarząd okręgowy we Lwowie, również przystąpienie na członka Centralnego Związku N. F. P., należy

Łączcie się w pracy organizacyjnej o lepsze jutro.

zgłaszać przez Zarząd Okręgowy lwowski. (Polski Związek niższych funkcjonarjuszów państwowych Małopolski z siedzibą we Lwowie). Niżsi funkcjonarjusze państwowi województwa krakowskiego zgłaszają przystąpienie do Centralnego Związku oraz uiszczają wkładki członkowskie przez Zarząd Okręgowy w Krakowie. Z uwagi, iż Zarządy Okręgowe obowiązane są prowadzić wykazy członków i wypłacać odprawy pośmiertne oraz występować wobec władz miejscowych w sprawach służbowych członków Związku, uprasza się kolegów o ścisłe zastosowanie się do uchwały Walnego Zjazdu, określającej kompetencje i działalność Zarządów Okręgowych.

Apel do ogółu niższych funkcjonarjuszy państwowych w miastach powiatowych. Celem rozbudzenia życia organizacyjnego w całym kraju, zwracamy się z gorącym apelem do uświadomionych kolegów, a przedewszystkiem do starszych latami służby, aby zajęli się pracą organizacyjną na terenie miejscowości, w której pełnią służbę. Początkowa praca organizacyjna polega na ustnem pouczeniu o znaczeniu organizacji i korzyściach, jakie daje należenie do Związku, udzielenie do przeczytania gazety Związkowej, zwołanie zebrania celem wspólnego porozumienia się w sprawach służbowych i organizacyjnych. Na pierwszem zebraniu należy wybrać komitet organizacyjny, który porozumie się z okolicznemi miastami i zwoła zebranie niższych pracowników państwowych całego powiatu. O dniu zebrania zawiadomić Zarząd okręgowy i zażądać przysłania delegata na zebranie.

Wydział wykonawczy na każde zapytanie w sprawach organizacyjnych udziela wyczerpujących informacyj. Na Zjazdy powiatowe wysyła referntów Wydział Wykonawczy Zarządu Głównego lub Zarząd okręgowy. Sprawozdanie z zebrań organizacyjnych należy nadsyłać do umieszczenia w gazecie związkowej.

Odznaki członkowskie. Walny Zjazd Delegatów uchwalił wydanie dla członków Związku odznak członkowskich. Wydział Wykonawczy polecił jednej z pierwszorzędnych firm warszawskich wykonanie odznak. Odznaki wykonane są ze srebra w formie tarczy, na czerwonem tle emalji widnieją inicjały Związku, ułożone z początkowych liter naszej Organizacji. Trwałe i gustownie wykonane odznaki, winny zdobić pierś każdego uświadomionego niższego pracownika państwowego. Odznaki zamawiać można w Zarządzie Głównym, w cenie 3 złote za sztukę.

Koła, zalegające z płaceniem wkładek członkowskich do Związku. Koło w Łucku zalega z płaceniem wkładek członkowskich od 1 kwietnia b. r.

Koło w Piotrkowie od 1 lipca b. r. nie płaci.

Koło w Płocku nie płaci od 1 kwietnia i do nadesłanych pieniędzy brak wykazów.

Koło w Katowicach nie zapłaciło wkładek za trzy kwartały b. r.

Nekrologja. Dnia 11 listopada b. r. zmarł w Brzesku ś. p. Aleksander Romański, emerytowany dozorca więźniów z Przemyśla. Cześć jego pamięci!

Zarząd Związku wypłacił pozostałej rodzinie odprawę pośmiertną 200 złotych.

ZEBRANIA,
które się odbędą w miesiącu styczniu 1927 r.

Zebranie Koła warszawskiego Związku N. F. P. Rzpp. odbędzie się dnia 2 stycznia (niedziela), o godzinie 10 przed południem, w sali przy ulicy Nowy-Świat 49, II piętro.

Na porządku dziennym sprawy bardzo ważne.

Wzywa się Członków Koła warszawskiego do licznego przybycia na Zebranie.

Zarząd Koła warszawskiego.

Województwo Stanisławowskie. W niedzielę, dnia 2 stycznia 1927 r., odbędzie się w Stanisławowie Zebranie niższych funkcjonarjuszy państwowych województwa Stanisławowskiego, z porządkiem dziennym: 1) „Rząd i Sejm wobec postulatów niższych pracowników państwowych". 2) Sprawy organizacyjne. Referować będzie Generalny Sekretarz Zarządu Głównego Zw. N. F. P. O miejscu Zebrania zawiadomi kolegów Zarząd Koła w Stanisławowie. Pożądanem jest przybycie delegatów że wszystkich Kół województwa Stanisławowskiego. Punkt zborny, niedziela, 2./I. 1927, rano, przed województwem.

Województwo Tarnopolskie. Dnia 6 stycznia 1927 r. odbędzie się Zjazd niższych funkcjonarjuszów państwowych województwa Tarnopolskiego, z porządkiem dziennym: 1) Rząd i Sejm — wobec postulatów niższych funkcjonarjuszów państwowych. 2) Sprawy Organizacyjne. Przemawiać będzie delegat Zarządu Głównego z Warszawy.

O bliższych szczegółach Zjazdu zostaną koledzy powiadomieni przez Zarząd Koła tarnopolskiego. Koła (grupy), mające siedzibę na terenie województwa Tarnopolskiego, wzywa się do wzięcia udziały w Zjeździe przez delegatów. Punkt zborny u kolegi A. Zimmera, przewodniczącego Koła w Tarnopolu (Gimnazjum).

Przemyśl. Zebranie niższych funkcjonarjuszy państwowych z udziałem delegata Zarządu Głównego, odbędzie się dnia 13 stycznia 1927 r. (czwartek).

Jarosław. Zebranie niższych funkcjonarjuszy państwowych, odbędzie się 14 stycznia 1927 r., z udziałem delegata Zarządu Głównego.

Przeworsk. Zebranie niższych funkcjonarjuszy państwowych, odbędzie się dnia 15 stycznia 1927 r., z udziałem delegata Zarządu Głównego.

Na porządku dziennym tych zebrań będzie sprawozdanie z działalności Wydziału Wykonawczego Związku N. F. P. Rzp. w Warszawie i sprawy organizacyjne.

Koledzy, przewodniczący grup miejscowych, raczą powiadomić członków o porze i miejscu zebrania.

Rzeszów. Dnia 16 stycznia 1927 r., odbędzie się w Rzeszowie, w sali Muzeum (gmach Kasy Oszczędności), o godzinie 2 po południu,

Wiec

niższych Funkcjonarjuszy Państwowych okręgu rzeszowskiego, z porządkiem dziennym: 1) Stanowisko Rządu i Sejmu wobec postulatów niższych funkcjonarjuszy państwowych. 2) Sprawy Organizacyjne. 3) Wnioski.

Przemawiać będzie generalny sekretarz Zarządu Głównego w Warszawie. Po wiecu odbędzie się Walne Zgromadzenie członków Koła Związku N. F. P. w Rzeszowie, celem wyboru Zarządu na rok 1927. Kolegów z okolicznych miast wzywa się do przybycia na Wiec.

Redaktor: **Karol Mozgała.** — Redaktor odpowiedzialny i Wydawca w imieniu Zarz. Gł. Związku Niższych Funkcjonarjuszów Państwowych Rzplitej Pol.: **Aleksander Mucha.**

Zakłady Graficzne „NASZA DRUKARNIA", Warszawa, Sienna Nr. 15. Telefon Nr. 75-93.